

امروز بیشترین حمله متوجه

رهبر انقلاب است

۲صفحه

سر لشکر باقری به عراق درباره

گروهک‌های تجزیه‌طلب هشدار داد

۲صفحه

مذاکرات تهران و قاهره از طریق عمان و عراق نتیجه داد

تشکیل کمیته مشترک ایران و مصر

۳صفحه

ما روزی به انتهای جهان خواهیم رسید...

شاعران بافانوسی روشن از عمق زخم

به زمین باز می‌گردند.

شاعر رنگ‌ها در گذشت

صفحه ۹۱۰

رویارویی دولت با قوه قضائیه

گروه سیاسی – محمدحسین روانبخش: دولت رئیسی از ابتدای تشکیل تا کنون، گویا بر اساس این باور که دولت آینده ال است رفتار عجیبی از خود نشان می‌دهد: هیچ ضغعی را نمی‌پذیرد و حتی بر این اساس برای تغییر اعضای کابینه زور می‌زند تا آنها را با استعفا، برکنار کند تا مبادا شبهه اشتباه بر دامنش بنشیند، بارها با مجلس بر سر موضوعات مختلف از جمله استیضاح و طرح‌ها و لوایح اختلاف پیدا کرده و…

۲صفحه

تلاش برای ادامه ماه عسل تهران و ریاض

گروه اقتصادی – محمدرضا حقی: میدان عظیم گازی «ارش» که عربستان و کویت به آن «الدوره» می‌گویند، نقطه اختلافات جدید در خلیج‌فارس شده‌است.عربستان سعودی و کویت، میدان را در «منطقه بی طرف» خود می‌دانند، اما ایران بخش شمالی میدان را از آن خود می‌داند. این اختلاف به دهه ۱۹۶۰ برمی‌گردد و توسعه این میدان را به تاخیر انداخته است.بنا به گزارش رویترز…

۱۰صفحه

دلخوری او کراین از رفتار ناتو

گروه بین‌الملل – هدیه گل‌محمدی: رهبران کشورهای عضو ناتو از صبح دیروز (شنبه‌شب) در ویلنیوس، پایتخت لیتوانی گرد هم آمدند تا پیرامون موضوعات مختلفی از جمله عضویت اوکراین در ناتو گفت‌وگو و رایزنی کنند؛ این نشست دو روزه در حالی برگزار می‌شود که ترکیه با عضویت سوئد در ناتو به نوعی موافقت کرده است. به گزارش رویترز، این نشست در پایتخت لیتوانی با تمرکز بر حمله روسیه به اوکراین…

۱۱صفحه

سر مقاله

هادی روش

یکی مسئولین ذی‌ربط از راهبیمائی غدیر دو سخنی گفته که باورش سخت است و اثبات آن به عهده مدعی است؛

اول اینکه در این راهبیمائی سه میلیون نفر شرکت کردند!

و دوم اینکه حضور دهه هشتادی‌ها در این راهبیمائی نشان از علاقه آنان به انقلاب است!!

ای کاش آقایان مسئولین به خبری که در ایام عید غدیر روی خروجی رفت و می‌تواند با حیثیت حکمرانی، خصوصا حکمرانی از نوع دینی بازی کند، نظر فرمایند!

و آن خبر این بود که مادری خود و سه فرزندش را بخاطر فقر مسموم کرد و در نتیجه سه فرزند جان سپردند و مادر هم در بیمارستان بستری است!واقعا باید برای چنین مصیبتی به خدا پناه برد و گفت: اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ!

شاید شما هم مانند بنده اول این خبر را باور نکرده و بخود گفتید؛ مگر می‌شود! و خلاصه

خواستیم در ضمیر مضطرب خود بگنجانیم که خبرسازی یا غلو است، اما خیر واقعی بود!

به عنوان کسی که لباس روحانیت به تن دارد و همواره زبان و قلم در دفاع از ارزش‌ها و مردم

تریزمان داشته‌ام، از درون تا مرز فرو ریختن لرزیم! تلخی ماجرا اینجاست که در سرزمینی سه فرزند

بخاطر فقر جانشان ستانده می‌شود که رسانه‌هایش علی‌الدوام تبلیغ فرزندآوری دارند!

راستی اگر به حضرت امیر(ع) که برای شنیدن

فقر جان گیر و هزینه‌سازی دینی

خبیر درآوردن خلخال از پای زنی؛ فق کردن و مُردن را عادی دانسته، اگر در یکی از روزهای حاکمیتش به وی خبر می‌دادند بخاطر فقر؛ مادری، سه فرزندش را کشته چه می‌کرد؟ چه خطبه‌ای می‌خواند و یا عواملی که در این موضوع مسئولیت داشتند، چه می‌کرد؟

اگر در یک کشوری بخاطر حوادث طبیعی مانند سیل و زلزله و یا حوادث غیر طبیعی مانند جنگ چنین رخ داده‌های تلخی رقم خورد درد کمتری بر قلب انسان مستولی می‌شود اما درآور آنجاست که در کشوری چنین سانحه تلخ تر از زهر رخ می‌دهد که هزارگانهی رسانه‌های وابسته شروع به انرژی‌سوزی می‌کنند تا یک تجمع میدانی و یا راهبیمایی با بودجه کلان بیت‌المال را برپا کنند!

چرا از دوران گذشته فاصله گرفتیم؟ دورانی که

در اعیاد بزرگی چون نیمه شعبان مردم با یک نیت خالصانه برای عرض ارادت به محافل دینی رهسپار بودند و یا پرچم کوچکی بر سر درب خانه‌ها می‌زدند

و یا کوچجه‌ها را با ریسه چراغ‌های رنگانگ تزئین می‌کردند تا امواج ارادت خود را به اهل بیت (ع)

عرضه کنند، ولی امروز با بوجه‌ای که مربوط به همان زنی است خود و سه فرزندش را مسموم کرد

تا از چنگال بی‌رحم فقر آزاد شود، کارهای عجیبی بنام دین و اهل بیت (ع) انجام می‌شود!

مگر نمی‌دانیم که امامت شیعه؛ بقدری به آرامش و امنیت بدنی و روانی جامعه دینی حساس است که «تزع مالعی» بین دو شیعه را برنمی‌تابد و دستور به رفع آن نزاع با پرداخت وجه به مدعی مال مورد تنازع از محل «حمس» می‌فرماید، حال چگونه است درجائیکه کار از «تزع» گذشته و به مرگ و کشتن رسیده، بودجه هنگفت عمومی برای جشنی

یادداشت

علی ربیعی

جوامعی که بحران‌های عظیم اجتماعی را سپری کرده و یا حتی وقوع مسائیل اجتماعی را محتمل می‌دانند، معمولا اقدامات احتیاط‌آمیز، آرا‌بخش و سیاست‌گذاری‌های مبتنی بر گره‌گشایی و حل مسائل اجتماعی را در پیش می‌گیرند. اما متأسفانه به جای این سیاست‌گذاری‌ها، گویی سیاست‌های معکوس در حال تصمیم گرفتن است.

در هر سیستم هوشمندی، سیاست‌گذار بر آن می‌شود که در چنین شرایطی، با اتخاذ سیاست‌های درست، اقدام به ارسال سیگنال‌هایی نماید که احساس شهود اراده‌ای قوی در صدد حل و فصل مسائل وجود دارد و از این طریق، کورس‌های امید به آینده را به روزنه‌هایی بزرگ تبدیل کنند.

به اعتقاد من، در شرایط ایران امروز، مهم‌ترین سیگنال‌ها می‌بایست در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی صورت گیرد. جامعه باید در فرایند زندگی اجتماعی خود بیش از گذشته احساس آرامش داشته باشد. در روزهای اخیر، چندین اتفاق پی‌درپی باعث ایجاد موجی از بی‌اعتمادی و ناامنی روانی در جامعه - به خصوص در میان روشنفکران و کنش‌گران اجتماعی فرهنگی - شده است.

نگاه کنید به اقداماتی که اخیرا در خصوص خانه‌اندیشمندان علوم انسانی صورت گرفت و در جامعه علمی زبانت‌بسیار گسترده‌ای داشت. من فکر می‌کنم بسیاری از اقدامات از جمله این اقدام نه

سیاست‌های معکوس

ضرورتی داشت و نه شیوه انجام این امر درست بود. در صورتی‌که صداهای به گوش‌رسیده از خانه‌اندیشمندان علوم انسانی، صداهایی میان‌دارانه و میانجیگرانه بوده و این مسکن، مجلی برای گفت‌وگو، کاستن از تنش‌ها، ایجاد آرامش و حل مسائل اجتماعی با شیوه‌ای تعاملی و گفتگو مدارانه بود. در یک سیستم هوشمند، ده‌ها مورد از خانه‌اندیشمندان علم انسانی در چنین شرایطی تاسیس و موجباتی فراهم می‌شد تا در آن به گفتگو بپردازند. در موردی دیگر، می‌توان به مسائل انتخابات اتاق بازرگانی اشاره کرد.

پس از ریخته شدن آرا به صندوق‌ها، رسانه‌های دولتی، یک جریان سیاسی عمده و همچنین تعدادی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی همگی به یکباره بر علیه یک انتخابات موضع می‌گیرند و خواهان ابطال آن می‌شوند. این کنش، تاثیر بسیار منفی بر اعتماد عمومی و همچنین سرمایه اجتماعی صنعتگران و بازرگانان خواهد گذاشت.

از سوی دیگر، متأسفانه این روزها اخبار بسیار زیادی از زد صلاحیت کردن‌ها در مورد سازمان‌های مردم‌نهاد و خیریه‌ها نیز به گوش می‌رسد. در این مورد هم گویی نوعی برنامه‌ریزی صورت گرفته که نهادهای اجتماعی و سرمایه اجتماعی افقی که در قالب نهادهای خیریه‌ای و سازمان‌های مردم‌نهاد به وجود می‌آید به گونه‌ای مسئله‌دار و ناامید شوند.

استفاده می‌کند اما باید این نکته را در نظر داشت که همچنین به این موارد اضافه کنید اخراج‌هایی که به بهانه‌های مختلف در دانشگاه‌ها صورت می‌گیرد؛ استابندی که به هیچ وجه نه دارای مسئله خاصی بوده و نه از نظر علمی رتبه پایینی داشته‌اند

خبر داغ

شاعر رنگ‌ها در گذشت

محمدعلی سپاهلو، نادر ابراهیمی، اسماعیل نوری علا، مهرداد صدقی، بهرام بیضایی، اکبر رادی، جعفر کوش‌آبادی، مریم جزایری و جمیله دبیری گروه ادبی طرفه را ا هدف دفاع از هنر موج نو به‌ویژه در شعر فارسی تأسیس کردند.
آثارش را می‌توان از بسیاری از آن‌ها چهار نوعی حدیث نفس و گفت‌وگوی او با خودش دانست. در واقع احمدرضا احمدی در اشعار و آثارش آنچه را در ذهن دارد پیش روی مخاطب می‌گذارد و موضوع اشعارش وابسته به احساسات درونی اوست. دیگر آنکه استفاده‌او از کلمات ساده و روزمره‌ای است که هر مخاطبی می‌تواند با آن‌ها ارتباط برقرار کند.

احمدرضا احمدی در اشعارش از کلماتی ساده استفاده می‌کند اما باید این نکته را در نظر داشت که او با کنار هم قرار دادن همین کلمات ساده، مفاهیمی عمیق می‌سازد و حاصل یک عمر کوشش بی‌وقفه‌اش آثار متعدد منظوم و منثور است که بسیاری از آن‌ها به زبان‌های زنده دنیا ترجمه شد. احمدی در جایی می‌گوید: «منم، مس بود، متعلق به خودم بود. در هر کتاب طلا بود، مس بود، متعلق به خودم بود. در هر کتاب راه ناهمواری را طی کردم. در هر کتاب چون کتاب نخستینیم با هراس آغاز کردم. راهی که در ظلمات بود. من از کسی تقلید نکردم. به گمانم حتی از خودم هم تقلید نکردم. نقادان و خصمان شعر من در این

«روزهای خیلی وحشتناکی بود، سرما، غربت، غریبی. ۱۳۲۷ همان سالی که شاه تیسر خورد، مدرسه‌ای که من در تهران می‌رفتم، پشت مسجد سپهسالار به اسم ادب بود. در آن زمان، هر روز در جلوی مجلس تظاهرات و بسزن و بکوب بود. جلوی چشم ما ملت را می‌گرفتند و می‌برند. تنها زیبایی‌اش این بود که کنار مدرسه ما کلاس ستور ابراهیم سلمکی بود. ظهرا که از مدرسه مرخص می‌شدیم، می‌ایستادیم و از صدای ساز لُدت می‌پریدم».
حال اما راوی این خاطرات رخ در نقاب خاک کشید.

احمدرضا احمدی شاعر، نویسنده و هنرمندی که بنیان‌گذار سبک موج نو در دهه ۱۳۴۰ بود که در نیمه دوم این دهه، تبدیل به یک حرکت مدرنیستی در فرهنگ ایرانی شد و در داستان، نمایشنامه، تئاتر، سینما و نقاشی تأثیر گذاشت. آشنایی عمیق احمدرضا با شعر و ادبیات کهن ایران و شعر نیمایی باعث شد، او رویکردی تازه را در شعر معاصر آغاز و بی‌ریزی کند. او را شاعر رنگ‌ها لقب داده‌اند و این حرف، با توجه به تمام هنر و احساسی که در شعرهای او نهفته است، با رنگ‌هایی که با خیال درمی‌آمیزد و با کلمات او که هر کدام ما را به دنیایی دیگر می‌برد، چندان هم بیراه نیست. او به همراه

حاکمت حق مردم است مردم سالارگی

چهارشنبه ۲۱ تیر ۱۴۰۲ - ۲۳ ذی‌الحجه ۱۴۴۴ - ۱۲ جولای ۲۰۲۳ - سال بیست و دوم - شماره ۶۰۲۳ - صفحه ۷۰۰۰ تومان

مذاکرات تهران و قاهره از طریق عمان و عراق نتیجه داد

تشکیل کمیته مشترک ایران و مصر

۳صفحه

ما روزی به انتهای جهان خواهیم رسید...

شاعران بافانوسی روشن از عمق زخم

به زمین باز می‌گردند.

شاعر رنگ‌ها در گذشت

صفحه ۹۱۰

